

ZdeNěk VojTěch

HOLÍ Si SmrTka kudu kosOu?

žádné lodě na jezeru erie & džihád v televizi
& bezdomovec probuzený kašlem na lake shore blvd kolt namířený na všechno visí na lavičce jak obnošené sako zatěžkává svýma očima hladinu
& indiáni pohřbení pod asfaltem chroustavě pohybují kostmi
& oblý zadek slunce zapadá za pár mrakodrapů
& dvouhlavé rybě euclid ave kručí v břiše kuckavé autobusy & čekání na šestku jediná bílí přetrumfnutí
& černoška s podbříškem rozděleným švem kalhot na 2 ohromné stydké pysky s vlasy česanými pařátky posedlých kohoutků
& s kozama boxerskými nosy v půli přeraženými podprsenkou vraná funebrácká klisnička s chocholem
& veze v samoobsluze na church pl ve vozíku ježíšovu hlavu zabalenou do kapustových listů
& no loitering no littering no eating no drinking no smoking & all shoplifters will be prosecuted
& nábožné sádlo & bachraté modlitby v tlust'oučkém víkendovém karnevalu víry & baseballu
& muž se ženou chodící drogy *naposledy viděli vodu plodovou* & podivný domácí skřet s lahví schovanou v papírovém pytlíku
& therefore i praised the dead who are already dead more than the living who are still alive v bibli položené do šuplíku pod beck's
& heineken & foster v super size plechovkách v hotelovém pokoji přesně podle gideon living memorial bible plan
& bahnění v myšlenkách & čtení kundelatého odyssea
& hlasitě hrající staré dodge
& aby si školačky hymen neprotrhly smíchem a jekotem
& potrhlý souravý stařec v leopardích botách němý zpěvák blues
& jedna prázdná hospoda & černoši michelini nedůvěřiví jako psi patřící krásným ženám
& bolce ve vzduchu a v touze vejít dveřmi, které neexistují & žádné lodě na jezeru erie & džihád v televizi
& nikdy by mi nedorostly vousy pro svatou válku svědčí to *clevelande clevelande ty jeden čuráku*

Kurzívou psané verše pocházejí z básnické dílny MUDr. Vladimíra Dbalého.

železnák

2

je dlouhý zimní večer. tedy čas na pohádky
řekněme si tu o muži, co měl železné vousy, prosímprosím
slyšeli jsme ji tisíckrát, ale ještě jednou to snad sneseme
tedy: žil-byl muž, co měl železné vousy
páni, ten chlap měl vousy jak železnej bryndák
drhnul jima zaschlou barvu z plotů a někdy i okapů
vyčistil každou škvírku
lidi mu za to platili a on se měl dobře
ale musel se pěkně otáčet
večer se vracel s nosem plným popraskaný barvy ke svý ženě
ta měla železný vlasy a chlupy
všude
některý chlapi jí platili za to, že si na ně mohli sáhnout
jiný platili víc
taky se musela pěkně otáčet
je to dobrý, když někomu rostou železný chlupy
je to podobný jako by dotyčná/dotyčný měli spoustu peněz nebo dětí
ale dost o ní. tohle je příběh o muži s železnými vousy
on je hrdina našeho příběhu
to on je ten nesmrtelný ochcávač zdí na předměstí

sobí tanec

viděl jsem tě
lásko
jak tančíš ve výšce s chlupatými šedými kouzly v dlaních
a riskuješ
že spadneš
viděl jsem tě chladně blýskat očima
& divil se, že ti tenhle sobí tanec stojí za to
viděl jsem tě taky
zpod židle
vyloupávat
kousky lišejníků
dávat si je do úst
& žvýkat je
spásat je ztvrdlé mrazem obrostlé maliním
zvyšovat hory, prohlubovat jezera
byl jsem želva s jedinou omluvou růžového masa uvnitř
& ze svý vyjící krabičky jsem mohl jen zaklánět hlavu
pozorovat čáry na nebi
& zkoušet uhodnout
& dokřiknout

v tom domku spolu spokojeně žijí dva přátelé, debil a kretén. no, nebydlí tu sami. je tu s nimi i několik chromejch. od dveří kreténových k příbytku debilovu táhne se dvojkolejná žíně stop je pondělí. nedělají nic nenáležitěho, ti holoubci. pozorují krákory na dvorku i v úterý spolu dál spokojeně žijí naši přátelé. no, nebydlí tu sami. ti zatrolení chromí ale i dnes táhne se od dveří kreténových k příbytku debilovu dvojkolejná žíně stop, tak dokonalá, že je jim do písničky ani v úterý nedělají nic bezradného. o některých tématech mluví opatrně, zdálo by se, že si berou servítky ani ve středu to není jiné. dál spokojeně žijí naši milí. chromí jsou také v pořádku. i dnes probrouzdávají naši hrdinové zdatně svou dvojkolejnou žíni trochu slizkých stop bylo by s podivem, kdyby dělali něco rozpačitého. a opravdu. z okna do pasu vyklonění usmívají se a kývají na dětské asfaltové hlavičky ve čtvrtek by se leckomu mohlo zdát, že ve vzduchu visí změna. chybalávky. naši milí přátelé stále žijí, dokonce spokojeně. s chromejma prohodí tak jednu dvě věty a zase po svých, ke své dvojkolejně žíni stop dělat něco výjimečného, to pro ně není, to by si pak někdo mohl myslet, že by mohli dělat něco převratného. z toho už vůbec nevzešlo nikdy nic dobrého v pátek to ale přijde. kdo zná dobře naše hrdiny, zaznamená neklid. chromí se houfují, chromí odjíždějí. rekreace, rekreace. žíni stop v tom zmatku, ti hrubiáni, dokonale pošlapali. je třeba ji znovu proslápnout. ale je tu nádherně bez těch chromých. tak tichoučko chvíle odpočinku od všeho zamotaného. po žíni chodit a papučemi pleskat jako princů žabáci a je tu sobota jak vymalovaná. spokojeností září naši přátelé debil a kretén. jak kohoutci tou rozkoši kokrhají. po chromejch ani ťuknutí berle. dvojkolejná žíně stop správně schůdná v obou směrech. nadzemské blaho na všechno nevyzkoušené zapomenout. na to je vždycky času dost a máme to tu. neděle. chromí se vrací. těch příhod. až z toho jde našim přátelům hlava kolem. no, nebydlí tu ostatně sami. to je toho. pár chromejch ale stejně. ještě že mají svou dvojkolejnou žíni stop. to je jistota něco zásadního? fuj! jen polehoučku ignorovat vlezlý pokřik vítězů

junge ente

ptáčku junge ente
za drátěným pletivem schoulený barevný paprsku
holčičí kabelko vycpaná plyšovým hadem
nazlátlá socho buddhy
ptáčku junge ente mit innerien bratfertig handes klasse tiefgefrogen luftprühkühlung mindestens haltbar bis
siehe etiket
pírka na našich křídlech udělali stejná
tvá husí kůže mi
padne jak ulitá
když se přikrčíš, mohou se do ní vejít dva
chci tě nešikovně milovat
ptáčku junge ente ultradünn mit flügeln
v mrazu, v igelitu
oba hledáme okna, ze kterých ještě nikdo nevyskočil
možná se stane zázrak, něco dětsky snadného jako pouštění draků
pak ještě všechno nemusí být ztraceno
a přízraky stáhnou ocas mezi nohy
vždyť i tu vlčici přece z kůže stáhli, vložili do ní hodinky a trychtýř a nechali ji jít po svých
ptáčku junge ente
vedeme nesmyslný život

o fedíkovi, kterého jsem viděl 25. února 2000

6

našli ho v železářství
kam se přišel ohřát
protože celou noc prochodil
v mrazivém dešti
s nudlí u nosu
doktorovi ze sanitky se zdál nemocný
pořád si něco šeptal
a nechtěl si nechat odebrat krev
protože by umřel
ne tady, ale na věčnosti
byl přece fedík
kostička
rybí král
fedík, který umře s jedinou ztracenou kapkou své krve
fedík kostička, co plave deštěm jako vodou
fedík kostička rybí král, co šeptá modlitby za své poddané
v berounském železářství
a o kterém všechny přístroje říkají, že je zdravý
i když nehodlá prolít
jedinou kapku své královské rybí krve

strýček

7

strýček jedlička
nosil šedivý kvádro
a kravatu
opičácky chrochtal
nikdy nebyl můj strýček
to bych si neodpustil
byl pro mě chodící zpocené maso
roztátej sněhulák
co už víc
neroztaje
lhostejná rytmická skupina jana kalába
určitě měl i dobrý chvílky. třeba v tý scénce:
heč, jsem větší zmrď než vy všichni dohromady
tak se asi nejmenovala
teď je to koneckonců jedno
stejně jsem ho moc neznal
podobně jako toho zkurvenýho
dřevěnýho sráče
hurvajze
hurvínka

trocha přírodopisu

8

výr dokáže otočit hlavu
téměř o 360°
to proto
aby ježci
které loví
neslyšeli
jak přešlapuje na větvi
když je vyhlíží
příroda je takhle moudrá
ale
ježci pod stromem si říkají
děláš kolem toho lovení ježků
zbytečnej humbuk
ty starej čuráku
už konečně některýho z nás ulov
a neotravuj nás
tím loupáním
za svým hnusným krkem
opravdu
takhle je příroda moudrá

ožralý pingpong

ke konci manželství
jsme docela často hráli pingpong
dali jsme si pár piv
a když jsme začali vidět pomalu a rozmazaně
než abychom se hádali
šli jsme k pingpongovému stolu
& třefovali se navzájem míčkem do hlavy
padal pod stůl. bylo obtížné ho najít a ještě obtížnější zvednout
nemožné rozehrát
trávili jsme tím pingpongem opravdu hodně času
a ještě víc přípravou na něj
to bylo dřív než jsem padal přes předměty
a děti se bály
a ty jsi křičela nepřibližuj se ke mně ani na dálku
dřív než jsme udělali cokoli
než bylo všechno rozbitý
a špagety mezi střepama
na vlhký zemi
je to dávno
tehdy nám připadalo důležitý trénovat vztahy

babylónská díra

10

a tehdy přišli jedni a řekli: dobře se mějme
a tehdy přišli druzí a řekli: ráj si postavme
a tehdy se spojili a stavěli
a tehdy se namáhali, chválili, žehrali a slibovali. a do oken narážely můry chytající se na jejich slova
a tehdy cihly a dlouhé trámy odnášeli
a tehdy hrady sobě budovali a do nich se zavírali
a tehdy mocně do kamenů holými pěstmi bušili a pak velkými hlasy na bolest naříkali
a tehdy rostla v babylónu hluboká díra
a tehdy jedni i druzí přicházeli dílo pochválit a řádně oslavit
a tehdy harmoniky hrály jednu písničku za druhou
a tehdy někteří hlas pozvedli
a tehdy mnohost nápadů a návrhů vzcházela
a tehdy veliká dokonalost těch řečí působila na každého
a tehdy bezpočet lidí těmto řečem věřilo a za svůj život vděčilo
a tehdy pod nebem jen někteří hlavami zakroutili
a tehdy na ty nectné kroutiče hlavami jedni i druzí ruce vztáhli
a tehdy nevyčerpatelná byla víra v jejich zhovadilost
a tehdy je do jámy hodili
a tehdy tu jámu zasypali
a tehdy učedníci posbírali, co zbylo z šatů jejich. a tak skutkové některých straší dodnes

kadiš za cpt. beefhearta

11

začali prodávat kapry šupináče
& zemřel cpt. beefheart
mláďě lachtana se vkradlo do rodinného domu
kůň osedlaný opilcem nezastavil na křižovatce
& švéd se samovznítil při čekání na vlak
polovina mladých žen chtěla raději velká prsa než vyšší iq
& další vyšinutí slizouni s úsměvem rozlezlým po obličejích nám pověsili kulky na břízky
za pornofilm natočený ve zbrojnici chrastavských hasičů starosta sice trestat nebude
ale soulože s uklízečkou v policejní služebně bude vrchní strážník v hluboké nad vltavou dlouho litovat
kafe smrdělo, ovce snášely vejce, číšnice měla výtok, panák byl ředěnej, měsíc šišatej, míč na ničí straně
diviči se divili, mrškači mrskali
koktalové koktali v kulhajících rituálech nudy
šachové figurky metaly salta
& známý bradavičář dovyprávěl uchrchlý konec břitkého vtípu
jak jednoduché
& než jsme stačili zbytečně utratit psa proto, že konečně začal žrát
než jsme stihli okecat zásadní věci
bylo vše do mrtě otlemeno vše bylo do mrtě otlemeno vše bylo do mrtě otlemeno, děti počítaly střevo mrákotě
& kočičák ukazoval drápy vystrčený důvody nejasný. začali prodávat kapry šupináče
& zemřel don van vliet

o čem mluvíme, když mlčíme

12

možná by nám pomohlo tohle a támhleto
něco by se mohlo stát
někdo neznámý přijít
vzít nás kolem ramen
zahledět se nám do očí
a jako chlap s chlapem
slunečnicová semínka třeba louskat
to na kost ohlodat
tamto srovnat
do úhledné řady
prohodit něco k věci
konečně bychom se dozvěděli
něco pořádného
k věci
taky by se mohli ukázat
hrbatci plašící nám koně
& ohební kočičí bozi ale ti radši ne
něco by taky mohlo spadnout
docela tiše na zem
puknout a vydat nepatrný dodatečný zvuk

tloušťikovy sny

tlusťoch
co celý den prožvýkal
neváží ve spánku
víc než akvarijní rybka
tančí po pobřeží rumem soumraku, po místech a kamenech
mezi ptáky s pírký dokonalými o strach
& je v tom snu štíhlá dívka
vlnami zraňovaná, oplachovaná
nepodobá se jeho první ženě
neštrachá se, šejdířka
ještě že si té nepodoby včas všimnul a neodbyl ji mávnutím ruky
babočka horního dílu jejich plavek poletuje, sedá mu na nos
& probuzení je daleko
vlny se převalují
od dveří k oknu
květinová kola duní
na všechny otázky lze odpovědět vyplašením hejna racků
nikdo si neumí tak spokojeně zamnout ruce jako tlusťochův sen
i pleš má najednou vlasů
na vytrhávání

eastern sugar

chutná a vypadá jako cukr
ale někteří se po něm ošklibají
prskají
& říkají tenhle eastern sugar se nedá žrát
& co jako? to máme bušit hlavou do zdi
& vykřikovat, že to
čemu říkají eastern sugar
je normální cukr
smíšený s pokorou
pohrdáním, láskou
zklamáním?
eastern sugar z normální řepy
prostitovaný kolem všech větších silnic v západních čechách
eastern sugar, po kterým se
rakušákům kazí zuby
angličani z něho dostávají pivní
mexickou vlnu
a němci
si ho taky nechají vykouřit
i když jen projíždějí do rakouska

pipi

pipi dlouhý péro v šatech s rozparkem
 s oholenýma nohama
 znal jsem ho, když byl ještě nedopečenej
 občas šátek, volánek, ale oholený nohy vždycky
 & teď tenhle krásnej pipi pomáhá zresuscitovat reality show, ve který se pojídají švábi na čas
 kamery a kvičící lidé mezi žilnatýma rukama svírající chrchlající hluchoněmé psy
 ho sledují, jak se snaží
 jak se vyškubává jejich otlemenosti
 koupe se v potůčcích potu, potápí se do hloubky, dokud vystačí dech
v pohodě, švábi mu chutnají víc než pizza
 už si myslel, že ho spolknul, a on mu vylezl nosem
no tak holka čas utíká, spolkní ho to bylo těsný 4:20 minut. dobrý kámo
ale koukám, že ho máš ještě mezi zubama. v podmínkách je jasně napsaný celýho
je mi líto, brácho, že ti to nevyšlo
 & v tom pylovým zrnku okamžiku, s vytrhaným obočím, s vůní parfému
 na cestičce ze stobarevných nitek
 má pipi odpojený oči, kničí hrůzou, svý oholený nohy v cizí železný trubce dobrý tak pro ženicha
 s kládou na hřbetě, vlastně křížem
 & obecnstvo křičí
 pipi, ukaž péro

ženský basketbal

16

v tomhle zápase
hrají za nymburk černošky
snaží se, driblují
dotýkají se diváků prsy, rozkroky
voní neuskutečněným
nevinně faulují
nevypadají chytře
ale chtějí vyhrát
jako by v tom byl nějaký hlubší smysl
řekyním nepřihrají
ať hrají za nymburk nebo ne
řekyně
chodí do církevní školy
denně pilně trénují
a většinou s někým spí až po svatbě
teď působí osaměle
a trpně čekají, až jim černošky vytlučou míčem oči
v pomstě za něco co neprovedly
a to si říkají kolébka
civilizace

dobrá vůle si může přisednout

třeba na úplný okraj lavičky
třeba na vidle tvých očí mezi klidnými holuby a štěkajícími lidmi v nádražní hale
může mít štíhlý ukazovák se špinou za nehtem
obličej bez vrásek
koukat se na místo přesně nad tvou hlavou
pevně rozhodnuta nepřidávat ani neubírat z kamenů, v nichž nehybně trůní syncytium hlasů
ale přesto zařvat
jak vepř utržený ze řetězu
jak ten citrón, co má v držce
to si fakt myslíš, že si tu budu hrát na tajgu?
zase nosíš to zasraný krajkový prádlo bavorských svatých
zase ses rozkydnul na lavičce a nechce se ti makat
dobrá vůle si opravdu může přisednout, když to nejmíň čekáš
může pomoci s těžkým kufrem s hledáním místa s loučením s prošeptáváním podvečerem
se samomluvou
a její marťanský rty mohou čistým průstřelem nezadržitelného porozumění bez pocitů
mluvit tiše s unylostí jistou si svými křídly
ale pamatuj, že
ti, kdo chtějí něčím hodit, hodí častěji kamenem
a ti, kdo chtějí něco za něco, raději oko než zub

nářek rozmazané vzpomínky

18

milý můj milý můj
proč večeříš s těmi ksichty
proč hraješ karty
s těmi rampouchy
a prohráváš
volají na tebe jak na psa podrž přines
necháš ty huby
říkat o tobě
že jídáš bílé myši?
snad nemají pravdu určitě nemají
v pestrých postrojích jsem včera viděla zvolna kráčet tvé voly
skrytá za záclonou vykoupaná voňavá
klíč, kterým bys mohl otevřít sklep, byt i půdu, dveře i okno
a letět pták s divným domýšlivým peřím
už nechceš dovádět v jezeře
hladit mou kůži kdykoli ji přinesu a zavinu tě do ní?
neláká mě zábava
nebaví mě namísto tvého semene
si po stehnech roztírat kaviár hostin
a nechceš-li mě už, raději nahá, jen s dřeváky na nohou odejdu a umrznu

už dlouho nikdo nenapsal žádnou pořádnou básničku o fučíkovi
a přitom dříve byly básničky fučíka plný, v některých fučík bublal jako v kávovaru, jiné úplně přetékały fučíkem
takový básničkový fučíkový krajáče to byly
další byly skromný, mluvilo s v nich třeba o fučíkově saku nebo hřebínku na vlasy
poctivě se vypočítávalo, co měl fučík v kapsách
od toho byl jen krůček, aby se kapsa fučíkova saka přirovnala k vesmíru a jeho hřebínek k touze
o tom vesmíru se pak vypravovalo a rozebíral se
o té touze se taky vypravovalo a taky se rozebírala
obzvlášť intelektuálský básničky se nezastavili ani před tím, co fučík v kapse saka neměl
proč to tam neměl a co znamená, že to tam neměl
neumím si vysvětlit ten dnešní pobuřující nezáměr o fučíka a naopak zájem o píčoviny
co s fučíkem buďto nesouvisí vůbec
nebo s ním souvisí jen okrajově. třeba saka a hřebínky
ale i o sakách a hřebíncích se celkem vzato píše trestuhodně málo
přitom je nám třeba víc básniček o fučíkovi nebo aspoň o jeho saku a hřebínku
rozhodl jsem se jít proti proudu a o fučíkovi napsat, připomenout ho, oživit a ozvláštnit pro naše mladý
ti dneska věděj o fučíkovi celkem hovno
takže píšu. dříve by se (správně!) řeklo pěju
básničku do pórovita prožranou fučíkem, houbovitě nacucanou fučíkem, v pase jak jeho sako zabranou, u krku volnější básničku o fučíkovi
to je ona. při takový si básník zabásní a fučík zůstane

muchomůrky

houby hou, koupilas
rodinné balení
něčeho
houby hou, upravila sis podvazek
houby hou, řeklas ano
ale ne teď
houby hou, stále jedovatější
a jedovatější
klopy saka
za které jsme chtěli chytit život
dokázaly být
pořádně kluzké
raději jsem zívnuł a řekl
že se mi vlastně nechce
spát. houby hou
jsme houby hou jsme
hamburgery duše. živé maso
mezi hostiemi věčnosti
vteřinu od vteřiny smrtelnější
staré neškodné houby hou deštníky

medvědi

poblíž chrasti u chrudimi
objevili stopy a trus dávno vyhynulých medvědů
šel jsem tam, vypátral ty stopy a trus
a nakonec i medvědy
našli jsme společnou řeč a shodli se
že i na nás se rozchrchlává pokaždé jiná a pokaždé stejná čertovská hra
a že nechceme-li být přijatelnou náhražkou spektaklu
musíme si klidně jak německá porodní bába
s ješitností bezpodmínečnou k poznání krásy
vymlet vlastní řečiště
ve slovnících hledat staré výrazy pro povzbuzení
a protože jiskřička naděje zapaluje doutnák splněného
na svou bolest musíme dát vlastní flastr
nebo spát celý rok
a nechat sny dokončit
co bylo ochraptělou modlitbou započato
pak jsme se společně vysrali na pěšinku, pomohli si do kabátů
udělali několik stop
v blátě a
zmizeli

ryby

čím jsou ryby vodě?
hnusem, šťávou, pryskyřicí?
postavou či sklenicí?
nebo jenom kotě?
pohyblivým cílem, nepotřebným krámem?
štěnicí, slepicí anebo voskovicí?
mastnou skvrnou, prasklou strunou, čepicí?
modlitbou? hovniválem?
jistotou, vidinou, zvukem, svalem?
nevybuchlou světlicí, světnicí, světící?
sezobanou pšenicí?
sutanou nebo orálem?
kašparem, chrchlem, paviánem?
navštívenkou? prevencí?
kaviárem? kankánem? kojenci?
doutníkem, polibkem, grálem?
podnikem, ostudou anebo žvástem?
a v červenci?
erekcí anebo resekci?
zlodějem? vším, ničím nebo málem?

anděl

nešel do práce
ve skladu
místo toho se posadil do studenýho lokálu
pil pivo
četl si básničky
občas se zasmál
nad jejich obouručními kouzly a před lety spletenými provazy nadějí
nebo se pohnul
tehdy z jeho bundy
vylétávala peříčka
a
kroužila
usedala
na upatlané věci a už nevzlétla
lepila se
hospodskému v nose
až z toho kýchal
a nakonec zabručel
eště jedno a končíš
mladej

viděl jsem holotu s rypáky všeobecného souhlasu kuřecí poslušnosti, holotu shrbených hřbetů
nákladných blondýn hrdelního smíchu nad sladkým vínem práskačského šnorchlování v nicotě
holotu altových sliznic dožadujících se štěstí mezi okorávajícími jednohubkami, holotu nahodile zbloudilou
protivně vlhkou snahou, přežranou & vytlemenou zabarikádovanou holotu, jak čte ekumenická vydání jízdnic řádů
lepkavé tělo holoty, podobné polohovatelnému zubařskému křeslu. pozorovala mě prasklinkami strií & její oči nešlo vydržet
byly stejně modré jako oči ostatních, podlité stejnou nenávistnou krví
& viděl jsem holotu motorového dechu s držkami pěšácky oteklými vznešeností a světáctvím
chrochtavou, sebevědomou, chvástavou, ustrašenou, arogantní, primitivní, moudře příkyvující, korektní, k zblití ublíženou
počítavou holotu s kořistí navždy ulovenou, špičaté pohledy servilní holoty, její kruté řinčení v místnostech s línou obsluhou a špatnou hudbou
holotu ozubených koleček, vousatých ikon příkladů vhodných k následování žvýkající těla vlastních dětí
& viděl jsem blázny, jak s výrazem edisonů nosí fretky v kapucích, hrabou se v popelnicích, chčijou do odpadkových košů
vzývají neexistující spravedlivá božstva, mají sny vždycky po ruce, přespávají ve vypůjčených bytech plných potu
a bzučivé neposednosti křidel, každý se svým sluncem vydán napospas náhodám klouzavých pastí
& viděl jsem smutné šelmy na vodítkách embrya ve sklenicích potravy jedinečných, kluky přecházející od basové kytary k podvojnému účetnictví
tisíckrát propíchané woodoo panenky matky terezy s vyholeným ohanbím a růžovými prstíčky, holčičky s downovým syndromem uměle vyšlechtěné do krásy
nerozhodné mířilky v kulečnickových hernách hrbaté skládačky účtů, staré demižóny cikánských sběračů kovů opletené měděnými drátky
& bezzubé feťácké uklízeče v reflexních vestách jak si místo zametání vajglů hrajou se splasklým míčem
z růžových úst jim nevycházela řeč jen vyhřezlý jazyk & viděl jsem kravince ukazovat směr, kterým táhli sochy hrdinů
& slyšel jsem muže se slavíkem omluvně kašlat nevyléčitelné zvuky do hrsti buničité vaty
& viděl jsem básně holoty, četl si v nich jako v husí kůži. protože i holota může psát básně a umřít, ale jsou to takové ty básně a taková ta smrt

pittford

nikdo nemůže nikomu zakázat
chodit na filmy
s bradem pittem a robertem redfordem
ani to, aby se komukoliv
ti dva chlapíci líbili
třeba redford byl
v butch cassidy a sundance kid dobrej
i když ne tak, jako newman
až sem by tedy bylo všechno
v naprostým pořádku
na pováženou by ale bylo, kdyby
si ten hypotetický kdokoli
začal představovat, že se budu chovat a vypadat
nebo že dokonce budu
pittford
na druhou stranu
nikomu nemůžete
bránit
v pořádným
zklamání

Slovo pittford vymyslela Iva.

zloděj kočárků

26

pán, co krade
dětský kočárky
jich už má tolik
že by se mohl usadit
nemakat na ničem velkým
udělat se pro sebe
jen občas pumpičku nebo ventilek
ale on nespěchá
elegantně se obléká, vybraně večeří
& je tak nechutně moudrý, že i vrtkavé rybenky
umírají nudou
zůstává ve střehu
na stožáru
v betlémský pozici na stěžni
řídí se polárkou, milovanou hvězdou námořníků
a pěšáckých pluků, co svou září nevrhá stín
připraven vypátrat na obzoru ten pravý
kočárek
v něm se vypraví cestičkami z barevných kamínků
na cestu kolem světa

kecal

posvátný pták kecal vyhynul
živil se vrcholky hor
říkalo se, že je
sezobává ukrytý v mracích
měl peří i srst
ruce i křídla
byl rychlejší než šíp
jen trochu pomalejší než myšlenka
zpívali o něm básníci
v zelených kvetoucích vodách utonul posvátný pták kecal
kdo zachrání, co zahynulo?
flétnisté, bubeníci a taškáři, co ostošest pískají a chřestí?
ti, kdo použili jeho peří na bubínky
hlavu na rolničku
ti, kdo říkají, že vlastně neuměl létat
jen křičel ve vrbách
bolavými rty mlčel v kosaticích?
ti, kdo o něm falešně pohvizdují odrhovačky?
a vyprávějí příběh hádavými stařeckými hlasy
aby bylo nad čím hořekovat

trdlo

strejček s tetičkou proleželi celý svůj život v posteli
malý rybičky vonící velkým mořem
občas věšeli vlajky
přikládat do komína jim chodilo trdlo
trdlo, vlajky se věší, když je čas, poučovali ho
trdlo se bolavě usmívalo
provinilo se
pilo jejich domácí bezovou limonádu
ztratilo se na polní cestě
spalo s pohrabáčem třeba
když trdlo odešlo
řekl strejček takový trdlo
tetička řekla trdlo trdlovatý
ale přikládá do komína
a bylo dobře
časem si trdlo obstaralo sbírku kostí z jatek
lahvičku plnou dobytčích očí
a drápy místo slov
jednou to věnuje těm dvěma magorům
co ho stáli život

severní vítr

severák fouká už dlouho
nakonec někoho napadne: sníme sousedy
ale oni natruc nevlezou
do našich pastí
jsou plaší s očima přes celý obličej
neposlušné nástroje nám vyklouzávají z prstů
a vydávají zvuky rozpadání
nejšílenější věci jsou pravdivé
a pivo řídký. vlas kůže vlas kůže
na celém jížáku
mokrým a studeným
není nikdo, koho bychom snědli
nevadí
byla to jenom kořist
pomalililinku
přibývá krve v našich norách
navlékáme si na staré ruce nové prsteny
jížák a severák jsou krásní
jako díra

jako delfini

30

žádné

ikony dovednosti přístrojové dusno

žádní mravenci a vosy baaderové a meinhoffové příjemných letních odpolední

žádné bojování s mechanismy vyššími než domy zpotvořenými jak nohy čínských holčiček

žádné přetopené místnosti ve městech

kde zdi mokvají podivnými obrazy

žádné rozleptané hvězdy, pod kterými zapomínáme svá jména, oblékáme se pro hadí svlékání

a lásku schováváme na potom

jen jako delfini

přirozeně jako by se nebylo čeho bát potkávat obludy s krásnýma očima, plavat vnitřky potopených lodí

místo lehkého šimrání opravdové mrazení v kostech

tak

zasažení mnohostí si pobrukovat písničky, které nám ukazují cestu

šťourat do samé podstaty nařízení bloudit k cíli

brát své omyly jako říznutí při holení

nebo těžkopádně dusat trávou v kůrou porostlém baroku lesa

klitoris v nose

světélkovat eliašovým ohněm, s duhovým větrem v zádech nadouvat hedvábí plachet

pořádat hostinu z ohřátých zbytků a jíst si navzájem z vlasů

nechat vznikat novým jazykům

se slovy, co brousí nůžky, a říkat je v jediné správnou chvíli

strážce

31

nikdo neuměl
psát tak krásné
anonymní dopisy
nařídít si budík
na půl čtvrté
ráno
a s obličejem dychtivým
jako když si vzpomeneš na sen
který se zdál veselý
se probudit
ve čtvrt na čtyři a pět minut
vymknutý štěstím
vidět v temnotách třeba nás
utopence ve tmě, tvory modrých očí
vidět úplně ostře úplně všechno
vyklonit se z rámu
a zařvat kohout kohout
do práce
hrbte hřbety
vy svině

měkká barikáda

s titěrnými křídly, se směšnými ploutvemi
padají & vznášejí se
ryba & pták oddělení hladinou
padají & vznášejí se do nastražený břečky
do knedlíkový překážky pokrytý krustou
jeden do druhého
oči vymyté
vidí do daleka
prostor bez místa ryba & pták
jejich stíny se křížují
mlčky se třesou
ryba s hořícím měchýřem pták s ucpaným krkem
ryba stejná, i když se dusí jejími kostmi
pták stejný vpůli zastavený
stejně otupělé oči přihrocené zuby přihrocené oči otupělé zuby
ústa foukající do studených píšťaliček
ryba & pták si darují krev
pomažou se s ní
nepustí se, stanou se z nich hosté
tak je to vážné

perry mason

33

perry
se občas mění ve svůj pravý opak
masona perryho
tehdy vám dokáže prohrát
i předem vyhranou soudní při
o živý plot před domem
a ojíždí svou sekretářku
dellu streetovou na psacím stole
až je to slyšet v čekárně, kde stejně čekají jen pavouci
ani se nenamáhá uklidit jí zpod zadku
čerstvě ořezaný tužky
takže
jestli jste vy nebo
někdo, na kom vám záleží
spáchali vraždu
a nechcete jít sedět na doživotí
přijďte
až bude ten chytrý štramák perry mason
zase ve své kůži
a della streetová se utře v rozkroku

vši

ve školce mají vši
dají se prý jen obtížně vyhubit
funguje na ně jen ostříhání dohola
a petrolej
sára si je určitě přinese
budu jí rozčesávat vlasy a nacházet hnidy
schovám nůžky a zapomenu kam a raději neřeknu ani slovo benzín
všichni se budeme škrábat
nakonec budou vši i v neskaří a marmeládě
zorganizují se
naučí se mluvit
naučí se mluvit blbosti
naučí se mluvit blbosti o nás
vrchol bude, až se opiju
a budu se bát domů
přesně takové pokračování pro nás život přichystal
mohlo by nás zachránit jedině, kdybychom si koupili
rychlý auto
a odjeli někam daleko
kde bychom se mohli jen tak procházet

operace

měl jsem sen. operoval jsem v něm žlučník göringovi
dali mi k tomu jen vidličku a lžici na boty
ležel na velkém stole v nějakém zámečku
u hlavy vázu s uvadajícím dubovým listím
naštěstí byl dobře uspanej
nikdy jsem nikoho neoperoval
bohudíky jsem aspoň přibližně věděl, kde je žlučník
byl rok 1942
a já byl v průseru
rejpál jsem se lžicí v místech, kde jsem si myslel
že bych se rejpat měl, ale pořád jen sádlo
sádlo a spousta krve, prase tlustý vyžraný
občas za mnou zacvakal podpatkama hitler
pak se ale göring přede mnou rozevřel jak domácí lékař
pod vrstvou sádla byly červenohnědě namalovaný játra
a pod nima žlutozelenej žlučníček, kterej se dal dobře vydlobnout vidličkou
zavřel jsem ho pěkně stránku za stránkou
aby k sobě vrstvy ve středu pupku přilehly. pro jistotu jsem ho zalepil izolačkou
hitler zase zaklapal podpatkama a poplácal mě po zádech
byl jsem jeho člověk. v ještě větším průseru

ve městě, které není víc než mušinec na mapě
ve městě křídly a žluče, provinilých rodičů, cigaret zapálených na pátou sirku, dnů a nocí k vydržení
kde baleríny čarodějnice, dívky s padělkou očí, se zvířecími jmény lhaly & řvaly svoje příběhy
kde se babky se svými strachy belhaly mezi regály a kde v hospodách směšné kalhoty starců kašlaly & sípaly
ve městě strašných věcí, vítání občánků a interrupčních komisí jsem byl s blyštivým, povrchním a dětinským kouskem sklička v ruce
řezalo & vědělo, kdy nepřestat
& všechny básničky byly o tobě
ale když ses zeptala, o čem jsou
odpověděl jsem
že o chlápku, co žral kaktusy
& držky kojotů
vymýšlel jsem nepravděpodobné příběhy, křičel ze spánku hebrejsky, akkadsky, aramejsky
běžel jak bitý kůň
nebo neschopen pohybu dohladka napínal plachty řečí
& můj hlas byl nehty, aztéckými čelenkami, obsidiánovými noži, řetězy z bicyklů
dlouze jsi mluvila s kadeřnickými partyzány a prodavači, převracela předměty v dlaních a stejně koupila co včera co předevčírem
jak popínává rostlina ověšena záluďnými malichernostmi
jsi na mučidlech vyzradila jména chrámových prostitutů
tak se to samozřejmě nestalo
pravda, tví mezci & mé muly každý den opravdu čtvrtili naše těla

mluvit s neznámou ženou?

ta žena celý týden sháněla mluvícího papouška
nechala si v obchodech radit od hladce oholených mladíků
v hezkých šatech
často se podobali papouškům
a na umělohmotných destičkách předváděli barvu papouščího peří
ladila s jejich kravatami
o papoušcích zdá se věděli všechno
i průměrnou váhu jejich hoven
ale pletli do vysvětlování kanárky. váhu a někdy i barvu jejich hoven
o kanárky neměla zájem
po týdnu shánění mluvícího papouška
si musela přiznat, že je to dřina
přitom se v ženských časopisech píše
že shánění mluvících papoušků je zábavné a levné
podle nich je sehnání papouška lehčí než orgasmus
i když ve stejných časopisech v jiných člancích píší, že orgasmus může být problém
teď kouká na televizi. z její plamenné jeskyně otlemeně vykukují ksichty
říkají bio trojku prý se při tom nejlíp umírá
týden sháněla a nesehnala papouška, ptáčka, co poví
nakonec bude muset vytáhnout toho, co má v mrazáku a co už měsíce nemluví a nekypí zdravím
bude to dost smrti jednou provždy?

ruská ruleta

38

v ruských románech
se to hemží postavami
nedokážu si zapamatovat jejich jména
samý nikolaj vasiljevič, josif ivanovič, naděžda vladimirovna
maxim jurjevič, taťana osipovna
říkám jim radši sráč první, sráč druhý atd.
ale ději knihy stejně nerozumím
nepochopím
shrabování otav před deštěm a březové hájky, co musí něco znamenat
d'áčky se zakouřenými vousisky a vykotlanými zuby, pomahačky s rozpraskanýma rukama, výlety trojkou s červenými usoplenými nosy
lovecké výjevy s roztomile opilými mužiky, epolety, šampaňské, souboje za úsvitu a jejich mosaz, bublinky a krev
hovory ženy, kterou její současníci popisovali jako talentovanou milenku, vzdychání odposlouchaný z polských pornofilmů
převod verst na kilometry, vzdáleností na dálky
navíc každý někam chodí
něco jí, pije
něco vypráví
občas odjede do paříže
říkám jim
kam se pořád serete
a v čem je vlastně problém, dámy a pánové?

uamu

uamu, zpusťlá krásu
uamu, starý indiánský šípe, pocite v bříše
uamu, ptáku nepatříčně zblázněný láskou, zvíře lovené pro zábavu
uamu se svou zásobou vzpomínek & uschlých pavouků
uamu, hochu z posilovny, cikáne v lesklý bundě fliers, vlčí máku krve, automatický bubeníku tmy
uamu, co se znovu a znovu díváš na animovaný filmy ve svý hlavě. přece jsi je už nikdy nechtěl vidět
uamu, co bereš své kosti a netrpělivě je rozhazuješ po pokoji a při podřezávání zápěstí sis ani nezhasnul, jen na chvíli přivřel oči
uamu, konečně je v tobě tma jak v ústech, jak v černých brýlích, jsi celý z kouře, znáš důvody kamenů
uamu, šmejde na hranici nemožného, cos chtěl, abych popsal básněmi kostelecká jatka
uamu, vercajku zanechávající rány na všem, co si ubližuješ lží, nehty, touhou předávkovanou strachem, jedno čím
uamu, vladaři světa, tibetský mnichu zavlčený do pekingu, každý rok o něco kratší
uamu, ležíš na zádech ve městě ležícím na zádech, cihly zaschlá krev panely kosti, světýlka a veselé vši vyskakují z jeho smutného kožichu
uamu, ještě na tobě zůstaly cáry splašené kůže nezneškodněné umělohmotnou hantýrkou, co umějí čarovat, splnit přání, co nemohou být a necítit bolest
uamu, ještě jsou místa, kde vznikají vůně borovic, kde rostou bodavé šípkové růže přesličky motýli ještěrky zaprášená řezavá tráva & zrezavělá lana
uamu, ještě jsou dokonalé šupiny a pířka
uamu, a až se na jaře vrátí vosy & slunce okrouhlý & rohatý & sluneční duchové rozfouknou opravdovou bouřku, proděraví nás déšť
uamu a pak nás prostřelí sluneční paprsky, budeme spolu jíst a chřádnout
uamu, potopíme se a nikdy nevynoříme z vlažných vod z nočních letů
uamu, smršťuješ se a rozpínáš, plašíš psy, vyptáváš se bůžků
uamu, můj bratře se rty hořkými od neuroly. pod peřinou je tě púlka. když se zaposlouchám, ještě slyším křídla

frigové na mašině

40

jeli vlakem přes východní čechy
kdo uvidí prvního skřítku, vyhrává
řekl to, protože se doslechl, že ve východních čechách jsou skřítky
některý pěkně zuřiví
řekla: nechci vyhrávat
tak dobře, první, kdo neuvidí skřítku, prohrává
řekla: nechci prohrávat
řekl: tak co tedy chceš?
několikrát šli do jídelního vozu uličkou mezi kufry
občas se podívali oknem ven
jestli tam není skřítek, jedno jestli zuřivej
nebyl tam, po polích chodilo jen něco málo skřítkovitých vran
mezitím jim místa zasedla rodinka
chechtala se a požírala řízky
narážení kolony do kufrů bolelo
vystoupila ve žďáru nad sázavou a před tím řekla, že tady žije 19 let a skřítku nikdy neviděla
přenesl svůj batoh přes hlavy rodinky dál požírající řízky
a na další stanici vystoupil
do pole plného skřítkovitých vran a skřítků
sněžilo jako by se nechumelilo

halloween

41

číšník přinesl na stůl svíčku
a zapálil ji
na čtení to nebylo nic moc
o pár metrů dál
seděly 3 američanky
okolo padesátky
2 z nich se hihňaly
na můj profil
třetí se hihňala zády ke mně
snažil jsem se vypadat jako ďábel
ale nepomáhalo to
až když jsem si
vydlabal hlavu
dal si do ní tu svíčku
otočil se
a usmál se na ně
zaplatily
zvedly se
a odešly
takhle se na ně musí

veřejné mínění

veřejné mínění je bičování v ardueil
 kde jsou příběhy dlouhé, výsledek rozpačitý a jen slunečnice vyvažují šed' deštníků
 je důvod beuvoisinové
 marseilleských prostopášností
 zmrskání rosy kellerové
 36-leté vyučené přadleny
 a vdovy po cukrářském tovaryši
 hanebností v rohu vklíněném mezi minerbes a bonnieux
 nevěry v plném slova smyslu
 neznatelných odstínů rozdílů
 hlasitých a srozumitelných předvolání trubačů a převozu do pierre-encise
 veřejná zuřivost, která je provází, je útlá a krutá dorotea tahající za mírně italské uši
 lapiduší bělost obličejů, mlsné měšťanské pohledy
 a soudy, kde se svědci přiznají jen k tomu, že přinesli světlo
 a soudci se ujistí o lehkých zraněních a z toho plynoucích nárocích
 čerrrte čerrrte
 ráčkují přítom
 jako bůh
 nejhorší je, že nemůžu čekát nic ani od truhláře monlina
 mrtvého po dlouhé chorobě

hemingwayovské variace

43

hemingway neměl rád boty
boty na oplátku neměly rády hemingwaye
hemingway si nechal narůst plnovous
předtím ovšem žádný plnovous neměl
hemingway měl rád dobré jídlo a lov
jen jednou v životě snědl buchtičky se šodó a nezasáhl kočku na 10 metrů
hemingway posouval literaturu kupředu
někdy mu přepadla přes okraj stolu a on ji pak musel hledat na zemi mezi lichými ponožkami a špačky od kubánských doutníků
hemingway proslavil daiquiri tak, že dnes můžete v každém baru slyšet: daiquiri?
to pil hemingway. to si nedám
hemingway byl známý svou slabostí pro krásné ženy
když takovou potkal, stalo se někdy, že tou slabostí upadl na zem a odřel si záda
hemingway se někdy mazlil s peněženkou
to se málo ví
hemingway se nestyděl psát ani o těch řídkých případech
kdy se chlap kvůli ženské vykašlal na býčí zápasy
hemingway nejraději boxoval sám se sebou
je pochopitelné, že většinu takových zápasů prohrál
hemingway spáchal sebevraždu
tak to bychom měli

zmizení

44

ztratil se důležitý řečník
člen redakční rady časopisu
české a slovenské hovno
kapacita s medailema a fotkama v novinách, frankenstein sešitý z posudků a nezvratných názorů
provrtávající očima, dirigující odmítavými gesty, hněvivě zakopávající o chyby druhých
začalo velký pátrání
nasadili i vrtulníky
armádu, policajty
soukromý vojáky a soukromý policajty
cvičený psy, co dokážou vyčmuchtat vajglík starýho jointa
i na hajzlíku hospody u staropramenu na smíchově
ani soukromí psi ho nenašli
po čase se na případ pozapomnělo
i soukromí policajti se přestali zajímat, čí je ta matrace na chodníku
co si tak leží v tratolišti
bezvýznamnosti, kouká se, jako by řídila celý svět
a ještě jí jde pára od úst
můžu pro tebe něco udělat?, zeptal se jednou matrace jeden soukromý pes, co se do případu zakousnul jak phil marlowe
ne, odpověděla. ještě týden se na ni ten pes chodil dívat
jestli se ještě hýbe

čínan

45

najít správnýho číňana
může být problém
i když si chceš
jen objednat
obyčejnou
pekingskou kachnu
nebo si nechat udělat akupunkturu
všichni vypadají stejně, neříkají nic
podobají se psům, co slyší neslyšitelnou píšťalku
s tanečnicemi mají společné kroky, s čarodějnicemi koště
lístkem jitrocele si stírají ze sak
srozumitelná poselství ptáků
& jejich poslušná těla po kapkách, po zrníčcích písku měří
doutíkaný bezcenný čas
některé si sice lze splést
s wang weilinem ztraceným v davu
nebo aspoň s jeho nákupní taškou z náměstí tchien-an-men
nepopravenou hořící květinou
povýšenou na draka
obyčejně to ale nebývá on
ani ona

jak použít ozdobu z vánočního stroměčku k podříznutí krční tepny

46

nejdříve musí ta vánoční ozdoba zářit do dětských očí
& pak tu taky musí být ten sráč
co mu chceš tepnu proříznout
sráčem může být z různých důvodů
protože nosí růžovou košili, hlasitě žvaní, říká svý ženský stará
používá odborný fotbalový a počítačový výrazy, třeba šajtle a firewall
jezdí v mercedesu nebo v dodávce s nápisem amore club
nebo je prostě jen obyčejnej čurák, jak ho všichni známe
rozbij tedy tu ozdobu & nejostřejší střep si schovej pod jazyk
připrav si nůž a hadr
mluv jakoby nic, sleduj ho, přece se někdy musí jít vychcat
& pak se k němu přiblíž zezadu, vytáhni střep zpod jazyka a snaž se ho podříznout
téměř určitě se to nepodaří, střep se zlomí, ale proto máš přece nůž
pozoruj, jak mu krev stříká z krku, musí to pumpovat
když nebude, šlápni mu na hrudník. anesteziologické příručky říkají
že krev stříká víc, když mu šlápneš na hrudník
nejlíp opakovaně. utírej ji hadrem
teď se ukáže, že sráč málo cvičil obranu proti podříznutí zezadu
a má to výhodu, že tenhle recept se dá použít i o velikonocích
vždycky, když je potřeba udělat něco užitečného

když šediví ohanbí

když šediví ohanbí
prší podzimní chlupatý déšť
brodiví duchové
stárnou v tlamách nemocných psů
& paničky v cukrárnách
pojídají dortíky lžičkami
něžnými jak kyretáž
klapají profily
& čichají k vyfotografovaným obličejům
když šediví ohanbí
& okolnosti rejdí jak řeznický nůž
šlápoty se zalévají vodou
je zprvu kalná
& pak průzračná pěna u úst
věští se z lógru, z kostiček v blátě
naléhavě, úctyhodně a s holubí netečností se plive na zem
polykají se ručičky hodinek a umírá se na to
telefonuje se
ale pokud to jde
mlčí se

dobrá myš

po svislým kamení
škvírami vzduchu
lavinou ticha
myším údolím
ve zbytcích světla
myš lekavá
myšimi krůčky štráduje
nerozptylována příčetností
žere z pastí
z nádob vykotlaných
v minutě v zoufalství
všechny ty věci dělá
s nadějí a odvahou
podobná dítěti
hrajícímu si se sirkami
dotýká se
ucukává tělem neuhýbá očky
zalézá do kočičích zubů
odplivuje duši
i pro ni je to všechno samý okraj pekla

podivné kousky s hady

49

v jeptiškově pod ďáblou horou
jsou útery dlouhá
z pouličních záležitostí vznikají kříženci aktovek a úředníků zvěřenina přílišných lidí
úsměvy, sliby, úskočnost, rty sevřené zuby sevřené závazné souvislosti napřažené, nejvyšší koncentrace udavačů na čtvereční kilometr
a pak jsou tu oslavy jmenin, oslavy kozlích uší, bývá to hezké, usmaží se řízky, slova vedle sebe jen tak polehávají
děti vyrostly dospělí vypadají dobře má to za sebou kposledku to nebyla žádná sranda
a taky světloňoši opravdový vytíravý hadry spravedlnosti
člověk přece potřebuje jistotu, že ho vždycky ojebou
pak je život lehčí a pivní čárky rovnější
v jeptiškově pod ďáblou horou
za živými ploty tiše čiříkají tchýně
a po chodničkách se procházejí párečky šéfů, vymydleně se zdraví
& rúžičky & holčičí hrudníčky za každým plotem
za každým oštěkaným rohem
v jeptiškově pod ďáblou horou ptáci říkají letíme, ale je vidět, že jen mávají křídly
z takových věcí si ind manoharan strčí jednoho nebo dva malé hady do nosních dírek a vytáhne je ústy
z takových věcí herakleitos už v kolébce 2 hady (podřád serpentis) uškrtil
co se divíte ničemové?
což není lepší dělat toto?
řekl o tom

lávka

bohové ze starého dřeva
budiž obávání
praskají pod nohama
hroutí se
časem se propadnou
kouzelníci si zakouzlí, zanaříkají
zaposkakují si okolo
bůžků ze starého dřeva dříve obávaných
a zatím
na leopardích pérách kočáreků tlačných zarudlými ženami po polostrůvcích dětství
rostou mrštně napřážené tváře
povídají si samy pro sebe a šklíbí se až až
znovu ostří hroty
každý střep je jim dobrý
znovu vyžadují oběti zápalné a krvavé
promlouvají k trollům a stařenám
bojí se jich i rybáři
po lávce bázlivě přejdou
ryby jim stydnou
a voda švitoří

s mršinou dobrého skutku na zádech

51

nevím, jak vypadat
jak se tvářit
až po postranice naložen
kam ji uložit?
do skříně ne
tam občas vcházejí popletené
nebo jen opilé návštěvy
a ona si zatím
zachovává důstojnou zdrženlivost napínáku na boty
rovnoměrně rozložená
bradou pěkně vzhůru
daří se jí
nudné mršiny dobrého skutku
nosiče širokého úsměvu
5
šklebičce
vyšklíbačce
mému stockholmskému syndromu
částečně příběhu
ale možná jen vylekanému nic

příjemný pobyt

52

domorodci
jsou dobráci
jen trochu připomínají ďábly
vzduch je tu zdravý
občas je pod ledem vidět sentimentální hlavu jelena
naslouchajícího krokům
hotel je čistý
na židlích se tu sedí obkročmo a obřadně se tu svléká pod cinkajícími lustry
zařikává se osaměle a z podivných důvodů
potácí se a létá
hoteliér zašeptá na uvítanou každému hostu do ucha
neodváděj mou ženu z trhu
a usměje se
jako že se rozumí samo sebou
v ruce drží štíhlou sekerku-kobylku
ostré a blýskavé kouzlo. na vysvětlenou ještě dodá: přízraky
jeho žena si přitom olizuje rty
obtížně srozumitelná jsou srdce domorodců
dobráků
připomínajících ďábly

karbanátky

53

o šéfech se snadno píšou básně
jsou tak malební, jak hopkají a vytrubují, couvají a lámou se
barevně si vykračují s růžovými tlankami, v kravatách s plameny a ptáky
s kulatýma očkama, s kulatými bradami, s kulatýma nohama
bzučí a odřikávají. jako nějací andělé se choulí a čenichají
krásně zapřaženě si chodí, ty muly drahým kamením naložené (bohužel vždycky kam já)
nebo sedí, mlčí a houpají nožkou, nedělají vlny, ti kapitáni potopených lodí,
chocholy stromů ve větríku čepýřené. kohoutci jařabí
ve starých stromech se skrývají, i pod vodou slyší věci, tajtrdlíci
a jejich řeči jsou karbanátky přihřáté v podpaží mongoloidní dívky
dělal jsem, co jsem mohl. uklízel jsem je jako nádobí
přivazoval jim na záda věci, ale měli nové košile
na kterých nic nedrželo, klouzalo to, pořád to padalo
myslel jsem, že když jim rozdám pastelky, že si budou kreslit a dají pokoj
ale tihle chlapíci s čtveráckým úsměvem vědoucího nekonečna
s hlavami rendlíky, z nichž to prská
ne a ne
nikdy ve dřevu nebudou poslušně stát, to dřevo šlapat, jak zeli šlapat to dřevo kříže
nikdy nepřestanou říkat řeči, co nutně neznamenají opak toho, co si myslí
řeči, co jsou karbanátky přihřáté v podpaží mongoloidní dívky

povinnost básně

je promluvit slovy, při nichž se pohybují rty
oslovit jimi vratké ptáky v dešti
být tady, když prázdnota vládne směšným jazykem kanárků, dobrým tak pro sezamová semínka
& když se v přesýpacích hodinách začíná nedostávat písku
& když rohatá hlava prozatím vyslala místo sebe jen své vemeno
& když podzemní květiny pod zemí voní
povinnost básně je rybí křik
i když krása dávno ztratila mazlavé kouzlo té ovce, co ji lze kdykoli opíchat
právě proto, že z velké lásky může vyrůst dítě se dvěma hlavami
& právě proto, že v těsných kyrysech mrznou levobožci lidí,
& také proto, že zelenomodré vážky jsou stále krásné, ale zelenomodré oči ještě krásnější
jako by na chvíli ani nebyly vážky
& protože mezi holubím trusem a pírkou v prachu lze nalézt stopy juliiny
povinnost básně je líbat se s rtěnkou na půllitru starou tak 3 piva
protože je dobře, když bolest, kterou si děláme, bolí i někoho jiného
protože i o nicotě se sluší říct něco veselého
& protože ve všem je něco, čeho si lze paličatě nevšimnout
& také proto, že na kořeny umí chcát každý. je to snazší než chcát do korun stromů
& mimochodem i proto, že je třeba hledat odpověď na otázku:
holí si smrtka kundu kosou?

Obsah:

cleveland
železnák
sobí tanec
dvojdomek
junge ente
o fedíkovi, kterého jsem viděl 25. února 2000
strýček
trocha přírodopisu
ožralý pingpong
babylónská díra
kadiš za cpt. beefhearta
o čem mluvíme, když mlčíme
tlouštíkovy sny
eastern sugar
pipi
ženský basketbal
dobrá vůle si může přisednout
nářek rozmazané vzpomínky
fučík
muchomůrky
medvědi
ryby
anděl
holota holota
pittford
zloděj kočárků
kecal
trdlo
severní vítr
jako delfini
strážce
měkká barikáda
perry mason
vši
operace
padrt'
mluvit s neznámou ženou?
ruská ruleta

uamu
frigové na mašině
halloween
veřejné mínění
hemingwayovské variace
zmizení
čiňan
jak použít ozdobu z vánočního stroměčku k podříznutí krční tepny
když šediví ohanbí
dobrá myš
podivné kousky s hady
lávka
s mršinou dobrého skutku na zádech
příjemný pobyt
karbanátky
povinnost básně